

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl soudcem Mgr. Janem Uhlířem ve věci žalobce [celé jméno žalobce], narozeného dne [datum], bytem [adresa žalobce], zastoupeného advokátem Mgr. Jiřím Douskem, sídlem 8. března 21, 460 05 Liberec V - Kristiánov, proti žalovanému Liberecký tenisový klub, IČ: 44224087, sídlem Fibichova 929/6, 460 01 Liberec I, zastoupenému advokátem JUDr. Jakubem Fröhlichem, sídlem Dlouhá 13, 110 00 Praha 1, žaloba na určení neplatnosti vyloučení člena spolku,

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal určení, že rozhodnutí valné hromady žalovaného ze dne 18.03.2014 a rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 19.03.2013 o vyloučení žalobce z LTK jsou neplatná, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 25.625,15 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí, kterým by bylo určeno, že rozhodnutí valné hromady žalovaného ze dne 18.03.2014 a rozhodnutí výboru žalovaného ze dne 19.03.2013 o vyloučení žalobce ze sdružení Liberecký tenisový klub, dále jen LTK, jsou neplatná.

Žalobce má naléhavý právní zájem na určení neplatnosti rozhodnutí o vyloučení ze spolku, neboť těmito rozhodnutími bylo zásadně ohroženo právo žalobce se svobodně sdružovat, zaručené čl. 20 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Rozhodnutími bylo zasaženo do členských práv žalobce, zejména se účastnit spolkové činnosti, zasedání valné hromady, hlasovat na valných hromadách a uplatnit tak hlasovací práva vyplývající z postavení žalobce jako tzv. strategického partnera.

Žaloba byla odůvodněna tak, že žalobci bylo dne 18.4.2014 doručeno oznámení o rozhodnutí valné hromady LTK. Rozhodnutí předcházelo zasedání výboru LTK, konané dne 19.3.2013, na

kterém výbor rozhodl o vyloučení žalobce. Své rozhodnutí výbor odůvodnil článkem žalobce zveřejněným v Liberec deníku dne 16.3.2013 a na webových stránkách žalobce www.zbysekpanchartek.cz. V písemném odůvodnění zasláném žalobci následně výbor žalovaného jen stručně, bez podrobnějšího zdůvodnění, konstatoval, že zmíněný článek obsahuje spekulace, lži, a že na veřejnosti poškozuje dobré jméno LTK, a proto byl žalobce dle čl. III. bodu 8 stanov žalovaného vyloučen pro zvláště závažné porušení povinností neslučitelných s členstvím. Podle čl. III. bodu 9. stanov žalobce podal proti rozhodnutí výboru žalovaného řádně a včas odvolání, a to k nejbližší valné hromadě žalovaného. V odvolání namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí výboru, které nerespektuje základní zásadu, že každý výrok rozhodnutí nesvědčí sám o sobě plně o správnosti rozhodnutí, není-li řádně zdůvodněn. Žalobce rovněž vyjádřil nesouhlas s názorem výboru žalovaného, že shora uvedený novinový článek obsahoval spekulace, polopravdy či dokonce lži s tím, že veškerá tvrzení je připraven odvolacímu orgánu doložit. Žalobce taktéž výboru vytkl, že postupuje v rozporu s čl. III. bodu 4. stanov, podle kterého má každý člen právo mimo jiné uplatňovat své názory, návrhy i kritiku, požadovat informace a zprávy o činnosti a hospodaření klubu. Valná hromada žalovaného, jako odvolací orgán, rozhodla hlasováním svých členů dne 18.3.2014 tak, že potvrzuje rozhodnutí výboru žalovaného o vyloučení žalobce z LTK z totožných důvodů, tedy pro naplnění ustanovení čl. III. bodu 8 stanov. V odůvodnění, které bylo žalobci doručeno dne 18.4.2014, žalovaný uvedl poněkud podrobněji, v čem spatřuje nepravdivost výroků žalobce. Žalobce považuje za nepřijatelné, aby zcela absentující odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního orgánu nahrazovalo odůvodnění orgánu odvolacího. Takovýto postup je v rozporu s obecnými zásadami odvolacího přezkumu, jak vyplývá například z § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. Valná hromada měla bez dalšího rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit a vrátit věc výboru žalovaného k novému rozhodnutí. Mezi účastníky probíhaly již delší dobu spory, které přerostly do ryze osobní roviny, a i z tohoto důvodu je možné pochybovat o nestrannosti rozhodování orgánů žalovaného.

Ve věci je zcela zásadní článek uvedený v Liberec deníku, který měl být důvodem pro vyloučení žalobce z LTK, avšak k naplnění porušení povinnosti člena spolku nedošlo. K tomuto je třeba odkázat na článek Bílý sport v ohrožení sepsaný panem [příjmení], který z hlediska škodlivosti a nebezpečnosti byl horší. Měly by tak být porovnány skutečnosti uvedené v člancích, a pokud by bylo výborem rozhodováno spravedlivě, tak by výbor nemohl vyloučit žalobce, když nebyl vyloučen ani pan [příjmení], případně měli být vyloučeni oba. Skutečnosti uvedené v článku sepsaným žalobcem jsou pravdivá, tedy také to, že došlo k zastavování nemovitostí, a že pan [příjmení] a pan [příjmení] byly agenty StB. Co se týká hrozby úpadku či insolvence LTK, tak není pravdou, že by tuto hrozbu navodil žalobce, ale naopak v novinovém článku vydaným před předmětným novinovým článkem paní [jméno] [příjmení] bylo poprvé veřejně uvedeno riziko úpadku či insolvence LTK.

Žalovaný vyjádřil s žalobou nesouhlas a uvedl, že žalobce byl dlouholetým prezidentem LTK. Od roku 2010, kdy nebyl zvolen prezidentem a po té, kdy byl odvolán i z postu člena výboru LTK (31.1.2011), se spory mezi ním a novým vedením LTK stupňovaly. Důvodem ztráty důvěry členů LTK a především strategických partnerů (sponzorů) byly podstatné nedostatky v hospodaření při stavbě tenisové haly včetně pokusu o dotační podvod v souvislosti s připravovanou stavbou ubytovny. Žalobce kromě nevybíravých osobních útoků na nové vedení LTK a představitele hlavních sponzorů prostřednictvím telefonické a e-mailové komunikace podal v roce 2012 trestní oznámení na nového předsedu LTK Ing. [jméno] [příjmení] a současně zahájil dva soudní spory ohledně úhrady peněžitých půjček včetně podání návrhu na předběžné opatření – zákaz nakládání s nemovitostmi LTK. V současné době bude LTK pravděpodobně čelit dalšímu soudnímu sporu, a to o 5 mil. Kč za poškození dobrého jména žalobce.

Nevhodné chování žalobce, které je v rozporu i se základními zásadami slušnosti, vyvrcholilo založením webových stránek www.zbysekpanchartek.cz a uveřejněním článku v [obec] deníku dne 16.3.2013, kde svými nepravdivými výroky nejen, že opětovně napadal činovníky LTK, ale

způsobil tím i poškození dobrého jména LTK v očích široké veřejnosti Libereckého kraje, neboť [obec] deník je nejčtenějším periodikem v oblasti a vychází v desetitisícových nákladech. Za situace, kdy chování žalobce již překročilo veškeré zásady obvyčejné slušnosti a výbor LTK již nemohl tuto situaci řešit pouze interně, rozhodl na svém zasedání dne 19.3.2013 o vyloučení žalobce jako člena ze spolku. Toto rozhodnutí v písemné podobě bylo žalobci řádně doručeno. Podle názoru žalovaného splňovalo základní náležitosti tak, aby žalobce mohl rozpoznat, v čem spatřuje výbor LTK závažné porušení jeho povinností jako člena klubu. Žalobce byl rovněž poučen o možnosti podání opravného prostředku. V rozhodnutí o vyloučení výbor LTK poukázal na článek uveřejněný v Liberec deníku dne 16.3.2013 a na webové stránky www.zbyseckpanchartek.cz, kde žalobce uváděl nepravdivé informace, čímž poškodil dobré jméno LTK a mohl způsobit odliv sponzorů, malý zájem rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy, obavy závodních hráčů o tenisovou budoucnost, ale i nedůvěru ostatních členů klubu ve vedení klubu.

Žalobce podal proti rozhodnutí výboru odvolání k nejbližší valné hromadě, která se konala dne 18.3.2014. Tato valná hromada měla ve svém programu uveřejněném dle čl. IV 1a) stanov ve lhůtě nejméně 10 dnů před jejím konáním na webových stránkách LTK mimo jiné i projednání odvolání žalobce. Žalobce byl o konání valné hromady vyrozuměn, ale osobně se jí neúčastnil, pouze prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Jiřího Douska. Valné hromady se zúčastnilo 60 členů, kteří disponovali 286 hlasy, tj. 58% všech hlasů (495 hlasů – 100%), tzn. že valná hromada byla usnášeníschopná. V rámci projednávání odvolání proti rozhodnutí o vyloučení žalovaného ze spolku seznámil předseda LTK Ing. [jméno] [příjmení] přítomné členy s článkem žalobce uveřejněným v Liberec deníku, s písemným rozhodnutím výboru LTK o vyloučení člena, a s důvody, které výbor vedly k tomuto rozhodnutí. Na valné hromadě byla členům LTK podrobně vysvětlena a uvedena na pravou míru tvrzení žalobce ohledně zástav majetku klubu, nepředaného účetnictví ze strany bývalého vedení LTK, vyčíslení hodnoty majetku klubu atd. V rámci diskuse vystoupili na podporu rozhodnutí výboru další 3 členové LTK s tím, že takové chování člena je nepřipustné a proč by členové spolku jako sdružení založeného na dobrovolném principu měli strpět chování tohoto člena namísto užívání si radostnějších chvil spolkového života. Po té se k věci vyjádřil právní zástupce žalovaného Mgr. Jiří Dousek, který trval na tom, že nelze rozšiřovat důvody původního rozhodnutí výboru, a že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení člena je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Po té bylo přistoupeno k hlasování o potvrzení rozhodnutí výboru o vyloučení člena. Valná hromada jednomyslně rozhodla o jeho potvrzení. Žalobci bylo toto rozhodnutí v písemné podobě doručeno prostřednictvím právního zástupce Mgr. Jiřího Douska.

Žalovaný je občanským sdružením založeným na základě zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, nyní v souladu s ust. § 3045 NOZ spolkem. Je tedy seskupením občanů na dobrovolném základě za účelem společného výkonu určitých aktivit resp. sledování společného zájmu – v případě žalovaného se jedná o sportovní aktivity. Pravidla pro fungování spolku jsou vedle zásad slušného chování určena i vnitřním předpisem - stanovami a členové spolku vyjadřují svoji vůli prostřednictvím valné hromady, v období mezi valnými hromadami rozhoduje statutární orgán – výbor.

Pokud žalobce namítá ve své žalobě, že nejsou splněny formální požadavky na písemné vyhotovení rozhodnutí orgánu žalovaného (otázka zdůvodnění rozhodnutí, nepřezkoumatelnost, rozpor s obecnými zásadami § 219a odst. 1 písm. b) zák. 99/1963 Sb.), jedná se o přehnaně ryze formalistický přístup žalobce. Žalovaný se domnívá v souladu s judikaturou soudů, že rozhodnutí orgánů spolku o vyloučení člena vydávaná na základě stanov nejsou rozhodnutími vydávanými správním orgánem ani rozhodnutími v oblasti veřejné správy, což ve svém důsledku znamená, že se zde neuplatní § 244 o.s.ř. a postup podle části páté o.s.ř. upravující správní soudnictví, ale je nutné aplikovat přiměřeně část první a třetí o.s.ř. Z tohoto důvodu, i pokud by rozhodnutí mělo nějaké nedostatky formálního charakteru, nejsou s tím spojené důsledky stanovené právními

předpisy pro případy soudního či správního rozhodnutí. Tyto důsledky by mohly nastat pouze např. v případě, že rozhodnutí by nebylo zdůvodněno vůbec nebo pro potvrzení hlasování by na valné hromadě hlasoval nedostatečný počet členů žalovaného. K těmto situacím při rozhodování nedošlo.

Žalobce v odst. II žaloby mimo jiné namítá zásah do možnosti hlasování z pozice strategického partnera v souladu s čl. IV písm. a odst. 1 stanov a tvrdí, že disponuje 80 hlasy. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť žalobce jako fyzická osoba disponoval pouze jedním členským hlasem a obchodní korporace SPL Recycling a.s. jako strategický partner disponovala 80 hlasy, které získala vkládáním darů a půjček do majetku žalovaného. I když žalobce pravděpodobně skrytě ovládá tuto korporaci, její hlasy mu nenáleží.

Žalovaný se domnívá, že ačkoli rozhodnutí o vyloučení člena bylo vydáno v době platnosti starého obč. zákoníku, bude řízení o neplatnosti rozhodnutím v souladu s ust. § 3047 NOZ již podle ust. NOZ, který i podle důvodové zprávy v případě konfliktu zájmu člena spolku a kolektivního zájmu spolku jako korporace preferuje obecnější zájem této korporace na stabilitě jejích poměrů. Obdobně nový OZ sleduje i ochranu dobré víry třetích osob, kterou vnitřními konflikty spolku nelze otrásat zásahem do jejich právního postavení. Nový občanský zákoník sice dává v těchto případech žalobci možnost domoci se vůči spolku satisfakce za event. porušení jeho členských práv. V tomto případě se však žalovaný domnívá, že žalobci nelze přiznat žádné zadostiučinění dle ust. § 261 NOZ.

LTK je spolek právních laiků, kteří i laicky sepsali stanovy. Ve stanovách je uvedeno, že o intenzitě porušení rozhoduje výbor, tento intenzitu porušení povinností posoudil a odsouhlasil s tím, že toto bylo aprobevováno valnou hromadou a rozhodnuto dostatečným počtem členů. Jestliže bylo posouzeno, že intenzita porušení povinností je hrubým porušením povinností člena spolku, toto je zcela dostačující. Soud by neměl zasahovat do spolkové autonomie a tedy neposuzovat rozhodnutí spolku, zejména valné hromady, která rozhodla, že se jednalo o závažné porušení povinností člena spolku. Valná hromada potřebovala dle stanov k rozhodnutí souhlas většiny představující 80 % a při vyloučení toto bylo i překročeno, kdy bylo rozhodnuto 100%.

Na první pohled tvrzení, že Ing. [jméno] [příjmení] byl zaměstnancem pana [příjmení], nemusí vypadat jako závažné, avšak v článku uveřejněném na webových stránkách žalobce bylo uvedeno, že [jméno] [příjmení] dělal rozpočty a rozpočet na stavbu činil 28.000.000 Kč, avšak ve skutečnosti bylo utraceno 48.000.000 Kč. A dále se dotazuje, kde tyto peníze skončily. Když si přečte tento článek člen klubu, takto jistě vyvolá u něj obavy, neboť je naznačováno, že bylo manipulováno s prostředky spolku.

Výbor nevyločil pana [příjmení], neboť pan [příjmení] i pan [příjmení] chtěli pokračovat jako strategickými partnery. Poté investovali do spolku značné částky a splatili i jednu půjčku strategického partnera. Byl by nesmysl vylučovat partnera, který má zájem na fungování spolku.

Významný je také fakt, že trenéři jsou v častém osobním kontaktu se žáky a jejich rodiči a ti cítili, že nejistota existuje a řešila se celá řada závažných otázek. Tyto byly řešeny i na trenérské radě, která byla řádně o věci informována, a která výbor LTK podpořila. Odliv členů nenastal, avšak muselo být vytvořeno neobvyklé úsilí o udržení členů.

Žalobce v době, kdy sepsal předmětný článek, věděl, že zástavní právo již neexistuje. Není však třeba zkoumat pravdivost či nepravdivost skutečností uvedených v článku, kdy toto není zcela podstatné pro poškození dobrého jména LTK. Podstatný je motiv, který vede žalobce.

Ze stanov bylo prokázáno, že valná hromada LTK přijala dne 1.9.2010 stanovy LTK, ve kterých je v čl. III. bodu 4. stanoveno, že každý člen má právo uplatňovat své názory, návrhy i kritiku, požadovat informace a zprávy o činnosti a hospodaření klubu, hlasovat, volit a být volen do orgánů klubu, využívat zařízení klubu v souladu s vydaným „Hracím řádem klubu“. V čl. III. bodě 8 je mimo jiné uvedeno, že členství v klubu zaniká vyloučením pro zvlášť závažné porušení

povinností neslučitelné s členstvím v LTK – o vyloučení rozhoduje výbor. V bodě 9. téhož článku stanov y určují, že rozhodnutí o vyloučení nebo vyškrtnutí člena musí být doručeno osobně nebo doručeno poštou. Vyloučený nebo vyškrtnutý člen se může odvolat k nejbližší valné hromadě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek. Odvolání může případně vyhovět přímo sám výbor, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Bod 10. téhož článku dále stanovuje, že za porušení stanov, vnitřních směrnic a soutěžního řádu, za hrubou nekázeň a vážné nedostatky ve výkonu práv a povinností mohou být členům ukládány disciplinární tresty, kterými jsou napomenutí, veřejná důtka, zákaz hraní na dvorcích až na dobu 3 měsíců. Podle čl. IV bodu 1a) stanov valná hromada je nejvyšším orgánem klubu. Řádnou valnou hromadu svolává nejméně jeden krát za rok výbor klubu nejpozději 10 dní před jejím konáním a rozhoduje mimo jiné o odvoláních proti vyloučení nebo vyškrtnutí z klubu. Valná hromada je způsobilá se usnášet, jsou-li přítomni členové, kteří mají nadpoloviční většinu všech hlasů v klubu, přičemž k platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny hlasů, kterými disponují členové přítomní na valné hromadě. Podle čl. IV bodu 1b) výbor je výkonným a statutárním orgánem klubu, skládá se z pěti členů, je schopen se usnášet za přítomnosti nadpolovičního počtu členů a usnesení jsou platná, jsou-li schválena prostou většinou.

Dle e-mailové korespondence byly stanov y LTK vzaty na vědomí Ministerstvem vnitra dne 9.9.2010.

Z rozhodnutí výboru LTK o vyloučení člena bylo prokázáno, že výbor LTK vydal dne 22.3.2013 rozhodnutí, kterým vyloučil žalobce z LTK za zvláště závažné porušení povinností neslučitelných s členstvím v klubu. V rozhodnutí je uvedeno, že se výbor seznámil na svém řádném zasedání dne 19.3.2013 s článkem žalobce v [obec] deníku ze dne 16.3.2013 a webovými stránkami žalobce www.zbysekanpanchartek.cz. Po pečlivém prostudování jejich obsahu konstatoval, že obsahují spekulace, polopravdy a lži (zajištění půjček majetkem členů, zaměstnanec J. [příjmení], předání účetnictví, hodnota majetku 140 mil. atd.), které poškozují dobré jméno spolku, mohou způsobit odliv sponzorů, malý zájem rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy, obavy závodních hráčů o jejich tenisovou budoucnost, ale i nedůvěru ostatních členů klubu ve vedení klubu. Žalobce byl v rozhodnutí poučen, že se může odvolat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí k nejbližší valné hromadě. Odvolání nemá odkladný účinek.

Z doručení bylo prokázáno, že písemnost byla zaslána dne 22.3.2013 žalobci, který ji obdržel dne 2.4.2013.

Z odvolání žalobce ze dne 15.4.2013 a podacího lístku se prokazuje, že žalobce po obdržení rozhodnutí o vyloučení podal ve lhůtě 15 dní od doručení k výboru odvolání. V odvolání mimo jiné uvedl, že rozhodnutí výboru má povahu proklamace a je prakticky nepřezkoumatelné. Nebyla respektována zásada, že výrok rozhodnutí, byť sebesprávnější, nepřesvědčí plně o správnosti rozhodnutí, nebude-li řádně odůvodněn. Odůvodnění by mělo shrnovat všechny skutečnosti odůvodňující výrok, odpovídat výsledkům provedeného řízení, uvádět skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, způsob vyhodnocení provedených důkazů a úvahy, které výbor vedly k aplikaci stanov na projednávanou věc. Absence výše uvedených znaků rozhodnutí způsobuje neplatnost rozhodnutí. Žalobce se taktéž neztotožňuje s názorem výboru, že jeho vyjádření v článku a webových stránkách obsahují spekulace, polopravdy a lži a svá tvrzení je připraven prokázat. Odkázal také na článek III. bod 4 stanov.

Z pozvánky na valnou hromadu se podává, že výbor svolal valnou hromadu na den 18.3.2014. Pod bodem 8 programu bylo zařazeno rozhodování o odvolání žalobce proti vyloučení z LTK.

Ze zápisu valné hromady bylo prokázáno, že valná hromada se konala dne 18.3.2014, přítomno bylo 60 členů LTK, kteří disponovali 286 hlasy, což je 58% hlasů. Nadpoloviční většinou hlasů bylo usnesením potvrzeno rozhodnutí výboru o vyloučení žalobce (bod g zápisu).

Z oznámení o rozhodnutí valné hromady LTK o vyloučení člena bylo prokázáno, že dne 8.4.2014 bylo sepsáno rozhodnutí, kterým potvrdila vyloučení žalobce z LTK. Předseda LTK seznámil přítomné členy s článkem žalobce, rozhodnutím výboru o vyloučení žalobce a odvoláním žalobce.

Předseda LTK vysvětlil a uváděl na pravou míru tvrzení žalobce následujícím způsobem:

Zástava majetku klubu, o kterém se žalobce zmínil v článku, nebyla uskutečněna v roce 2009, ale v březnu 2011 po odsouhlasení valnou hromadou, na které byl žalobce přítomen. Zástavní smlouva se týkala nové haly a horních kurtů. Žalobce nepředal výboru LTK účetnictví a dokumenty včetně dotačních titulů, takže nastupující předseda neměl povědomí o tom, že kurty nesmějí být předmětem zástavního práva z důvodu poskytnuté dotace. Po tomto zjištění byly zástavy okamžitě „vymazány“.

Argument žalobce, že Ing. [jméno] [příjmení] byl zaměstnancem pana [příjmení], se nezakládá na pravdě.

Účetnictví klubu bylo mnohokrát vyžadováno po žalobci. Vydání účetních dokladů začalo až 16.8.2013, dosud není předáno vše, protože před jejich vydáním požadovala společnost SPL EKO proplacení zálohové faktury ve výši 30.000 Kč.

Odhad hodnoty areálu LTK není 140.000.000 Kč, ale je dle účetní hodnoty a zpracovaného znaleckého posudku výrazně nižší.

Spekulace žalobce o případném započtení majetku klubu proti půjčkám strategických partnerů je nepravdivá s tím, že strategičtí partneři po odchodu žalobce dále do LTK investují značné finanční prostředky.

Z článku Liberec deníku sepsaného [jméno] [příjmení] se podává, že v Liberec deníku byl vydán článek s názvem „Bílý sport v ohrožení. Liberec tenisovému klubu hrozí insolvence – Bývalí mecenáši [obec] tenisového klubu se soudí s jeho nynějším vedením o několik milionů korun“. Článek pojednává o soudním sporu mezi společnostmi SPL Recycling a LTK s tím, že neúspěch ve věci může LTK přinést finanční problémy. Je citován [příjmení] [příjmení], označený jako zástupce LTK v soudním řízení, který připustil možnost insolvence LTK a dále uvedl, že neměl možnost nahlédnout do účetnictví týkající se dostavby haly. O žalobci je v článku uvedena skutečnost, že byl odvolán z pozice prezidenta v roce 2010 s tím, že od této doby se vedou mezi dřívějšími partnery [příjmení] spory, a to i v rámci soudních řízení. Dále bylo zveřejněno vyjádření [příjmení] [příjmení], který uvedl, že stavba haly měla stát původně 32 milionů, ale nakonec přišla na 42 milionů. Nahlédnout do účetnictví však nebylo možné.

V článku bylo dále uvedeno, že protistrana nemožnost nahlížení do účetnictví popřela s tím, že rozpočet stavby, dozor stavby a výběrová řízení připravoval zaměstnanec pana [příjmení], výbor pouze rozhodoval na základě těchto podkladů. Také investice 42 milionů nezahrnovala pouze výstavbu haly. Každý rok probíhala kontrola účetnictví revizní komisí (opět nasazený člověk pana [příjmení]). Na valné hromadě byly vytvářeny revizní zprávy, které prokazovaly, že účetnictví je v pořádku.

Z článku Liberec deníku ze dne 16.3.2013 bylo prokázáno, že žalobce sepsal článek s názvem „Liberec tenis nezkrachuje aneb jak to bylo s kauzou tenisového klubu“ s odůvodněním, že žalobce po pečlivém zvážení dospěl k názoru, že na tento předchozí článek musí reagovat. Udivilo jej, že pan [příjmení] a s ním další dva strategičtí partneři, pánové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], o krachu LTK vůbec uvažují, když si pan [příjmení] a další strategičtí partneři v roce 2009 zajistili své půjčky, resp. půjčky spřízněných subjektů, do LTK majetkem členů klubu. Navenek to vypadá, že podporují LTK, ale peníze, které dali do klubu, zastavují majetkem LTK, který má nemalou hodnotu (odhaduje se kolem 140.000.000 Kč), aby pravděpodobně následně tento majetek započtli proti svým půjčkám.

Žalobce dále napsal, že k článku, který se jej v některých směrech více či méně týká, nezávislý soud rozhodl ve prospěch žalobce – společnosti SPL Recycling a.s. vedené [jméno] [příjmení]. Tím bylo potvrzeno, že pravidlo „neustále opakující se lež se stane nakonec pravdou“ nemusí platit vždy. Soud rozhodl objektivně na základě předložených faktů a důkazů. Vedení tenisového klubu převzal v roce 1999 a dle názoru žalobce se za období, kdy stál v jeho čele, podařilo vybudovat nádherný sportovní areál, který je chloubou [obec]. V roce 2005 přibral do klubu výše uvedené partnery především pro nový investiční záměr – stavbu tenisové haly. Do té doby do klubu „vložit“ nikoli „půjčil“ bezmála 20 mil. Kč. Půjčky, z nichž jedna byla předmětem soudního sporu popisovaného v daném článku, se počaly realizovat z popudu shora uvedených partnerů až v roce 2005. Pokud však dvě půjčky platí a třetí půjčka se zejména z důvodu osobní nevraživosti zpochybní, pak věřiteli skutečně nezbývalo nic jiného, než požádat o rozhodnutí nezávislý soud. Po odvolání z vedení LTK chce mít za sebou čistý stůl a za svou kvalitní práci v klubu si hrdě stojí. To co se děje nyní, je jen záminka, jak odvést pozornost od této skutečnosti.

V článku, v reakci na článek sepsaný [jméno] [příjmení], dále žalobce uváděl, že o předražené tenisové hale toho zaznělo mnoho, skutečnost je však taková, že rozpočty výběrová řízení a dozor stavby prováděl zaměstnanec (pana [příjmení]) J. [příjmení], který předkládal výboru LTK vše ke schválení. V této investici bylo i několik jiných akcí, které nebyly v původním rozpočtu (zatrubnění potoka, výstavba dvou kurtů a kanceláře v původní hale).

K účetnictví uvedl, že se provádělo podle platných zákonů a probíhaly kontroly FÚ bez postihu. Zástupci výboru byli několikrát informováni o tom, že účetnictví je připravené k předání, předání se však nikdo nezúčastnil. V revizní komisi LTK v daném období figurovala, i vzhledem k práci p. [příjmení], paní [příjmení] [příjmení], která vše kontrolovala a každý rok informovala valnou hromadu o správnosti vedení účetnictví. Vždy bylo v usnesení z valné hromady účetnictví bez výhrad.

Dnes je zjevné, že si pánové [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] pravděpodobně uvědomují svůj neúspěch, a proto se snaží vyděsit další členy klubu a veřejnost tím, že LTK zkrachuje. S nadsázkou může říci, že tenis nezkrachuje, protože přijedou zachránci na bílém koni (pánové [příjmení] [příjmení] s [jméno] [příjmení]) a tenis zachrání. Oni ho totiž nyní ovládají, a proto ho do insolvence nepošlou. Pokud se však subjekty spřízněné s nynějším vedením klubu nerozhodnou v dané otázce využít zajištění svých pohledávek. Je jisté, že do hlav těmto lidem nevidí, ale pokud by krach nebo insolvence nastala, může příznivce tenisu ujistit, že je připraven v rámci svých možností klub zachránit a vrátit se zpět do vedení klubu.

Klub má obrovskou historii a je přesvědčen, že stejně tak, jak existoval před panem [příjmení] [příjmení] a jeho spojenci, tak může existovat i po nich, s tím rozdílem, že ho nebudou ovládat a řídit dva nerozluční kamarádi [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], o kterých se na veřejně dostupných stránkách www.cibulka.com uvádí, že se jedná o bývalé agenty STB.

Podrobnější informace jsou k dispozici na stránkách www.zbysekpanchartek.cz.

Z kopie obsahu internetové stránky www.zbysekpanchartek.cz, konkrétně článku „Jak bílý sport poněkud zestrakatěl“ se neprokazují skutková zjištění rozhodná pro rozhodnutí ve věci, neboť článek byl sepsán až dne 19.3.2013, tedy po konání valné hromady, která potvrdila vyloučení žalobce z LTK. Důkaz obsahem internetových stránek, ve znění před rozhodnutím o vyloučení žalobce z LTK, nebylo možno provést.

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 23.1.2012 bylo prokázáno, že ke dni 23.1.2012 byly nemovitosti ve vlastnictví žalovaného zatíženy zástavním právem ve prospěch společnosti PIVOVAR SVIJANY, a.s. pro pohledávku ve výši 4.100.000 Kč a budoucí pohledávku ve výši 15.000.000 Kč, a dále pro pohledávku ve výši 1.666.000 Kč a budoucí pohledávku ve výši 15.000.000 Kč, a to dle smluv o zřízení zástavního práva ze dne 7.3.2011. Dále byly nemovitosti

ve vlastnictví žalovaného zatíženy zástavním právem ve prospěch [jméno] [příjmení] pro pohledávku ve výši 5.360.000 Kč a budoucí pohledávku ve výši 15.000.000 Kč.

Z prohlášení trenérské rady bylo prokázáno, že trenérská rada žalovaného souhlasila s vyloučením žalobce z LTK. Dne 21.3.2013 trenérská rada žalovaného konkrétně sepsala prohlášení na podporu vedení klubu, ve kterém uvedla, že se připojuje ke stanovisku výboru LTK z 19.3.2013. Trenérská rada dále popsala historii klubu s tím, že až do roku 2008 se klubu nedařilo. Zlom, zkvalitnění chodu klubu a úspěchy přišly po roce 2009, kdy se začal angažovat [jméno] [anonymizováno].

Z výpisu z archivu bezpečnostních složek bylo prokázáno, že Ing. [příjmení] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] byli registrováni jako agenti.

Z výsledku svědka [jméno] [příjmení], sportovního manažer LTK, bylo prokázáno, že v klubu začal působit jako trenér v roce 2005, kdy byl předsedou LTK žalobce. Po vydání článku se psaného žalobcem v novinách nastaly spekulace mezi trenéry i širší veřejností, např. mezi rodiči. Jak trenéři, tak rodiče si nebyli jisti, jakým směrem se bude klub vyvíjet. Chtěli vychovávat talenty a rodiče, kteří vkládají velké peníze do trénování, si nebyli jisti, zda klub bude pokračovat. Trenéry i rodiči byl dotazován ohledně zastavení majetku i dalších věcí uvedených v článku. Trenéři se postavili za vedení klubu tak, že trenérská rada sepsala dopis vyjadřující podporu stávajícímu vedení LTK. Po vydání článku se snažili věc vysvětlovat a předkládat i prohlášení trenérské rady, neboť lidé obecně věří těm lidem, kteří trénují jejich děti. V té době měl také proběhnout nábor další zájemců. Můžou to být spekulace, ale později se trenérům doneslo, že rodiče zjišťovali, co se v LTK děje a přihlásili děti jinam. Zpočátku byl článek nepříjemnou věcí, museli ji řešit, ale v delším časovém horizontu vše utichlo. Později trenéři z ostatních klubů říkali, že v předemném náborovém období se radovali z toho, že přišlo více dětí s tím, že jim rodiče říkali, že nepřihlásí děti do LTK, protože se tam hádají.

Celý trenérský kádr by se žalobcem, vzhledem k okolnostem, které se děly před i po odvolání žalobce, v klubu nespolečně pracoval.

S tvrzeními uvedenými v článku nebyl nijak blíže seznámen a zajímal se až poté, co byl vydán článek. V novinovém článku je zmíněna osoba otce svědka, nikoli svědka samotného. Článek hodnotil jako laik, co se např. týká zástav. Článek vzbudil reakci cizích lidí, kteří se ptali na to, jak bude dál klub fungovat, jestli nebude odkoupen od lidí v článku uvedených, zda se nebudou na místě stavět domy apod.

Z výsledku svědka [jméno] [příjmení] bylo prokázáno, že je řadový člen klubu a rekreační hráč již 40 let. K vývoji klubu uvedl, že byl členem i v době, kdy se stal předsedou žalobce a poté pan [příjmení]. Žalobce se v klubu projevoval ne příliš přívětivým způsobem. Informace zná z doslechu, ze zpráv na valné hromadě i z tisku, kdy z počátku se jednalo pravděpodobně o finanční nesrovnalosti, ale pak nastoupily invectivy ze strany žalobce, což vyvrcholilo urážením jednotlivých členů klubu. Klub se přitom v té době zlepšoval. Situace se tak vyhroutil, že když přišel návrh na vyloučení žalobce, tak 100 % účastníků na valné hromadě s vyloučením souhlasili. Vyloučení bylo důležité pro zklidnění poměrů v klubu, protože žalobce vnášel nejistotu o existenci klubu. Veškerá nařčení ze strany žalobce se ukázala jako nepravdivá, lživá a zavádějící. Např. tvrzení žalobce kolem životnosti klubu, kdy žalobce avizoval, že klub je před krachem, a že současné vedení je nekompetentní, bylo v rozporu se skutečností, neboť klub se zlepšoval. Nejdůležitější byl dopis žalobce, který se četl na valné hromadě nebo před ní, a ve kterém napadal členy klubu i jejich rodiny. Nikdo by nechtěl trávit čas v klubu, kde toto někdo dělá. Pokud byl dříve nějaký konflikt, tak dotyčná osoba odešla. Svědek měl dále za to, že z důvodu jednání žalobce řada rekreačních hráčů z klubu odešla.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], daňové poradkyně, bylo prokázáno, že pro žalovaného zpracovávala účetnictví a řešila daňové otázky. Poté co bylo zvoleno nové vedení LTK, což bylo

v roce 2010, byla požádána, aby zpracovala účetnictví, k čemuž potřebovala přebrat veškeré doklady a dokumentaci. Tyto získávala jen velmi obtížně, po částech, neúplně a dodnes nebyly předloženy např. dokumenty o dotacích. Na opakované výzvy bývalé vedení klubu nereagovalo. Postupem času zjistila, a to potom, co obdržela plnou moc k jednání s finančním úřadem, že LTK dluží například státu, za vodu apod. [příjmení] žádat o splátkový kalendář a o prominutí penále. Doklady starších let obdržela po urgencích až v roce 2013. Urgovala pana [příjmení], což byl bývalý ekonom klubu, i žalobce. K dispozici měla i předchozí urgence právního zástupce. V roce 2013 pan [příjmení] sdělil, že předá dokumentaci, ale bude si účtovat 1.000 Kč/hodinu a předložil fakturu na částku 30.000 Kč. V předchozím období někdy vydal část, někdy nic. K předání nakonec došlo v srpnu 2013. Od žalobce však neobdržela niče. Článek četla s tím, že v něm bylo zmiňováno i účetnictví tenisového klubu. Následně se lidé svědkyně ptali, zda je obsah článku pravdivý. Na klub tak vrhal článek špatné světlo. Tvrzení ohledně účetnictví nebyly pravdou. V článku byla hodnota majetku klubu podstatně nadsazena, protože byla o řád nižší. I tržní hodnota majetku klubu byla nižší, než hodnota uvedená v článku. Nepravdivé bylo také tvrzení o předávání účetnictví. Je pravdou, že účetnictví bylo kontrolováno, o správnosti účetnictví byla informována valná hromada, neboť toto bylo prováděno přímo svědkyní, a po formální stránce nebyly shledány žádné nedostatky. Později se však toto ukázalo jako nepravdivé, neboť po obdržení plné moci od nového vedení svědkyně zjistila, že žalovaný má nesplacené závazky (např. u finančního úřadu), o kterých bez plné moci nemohla vědět.

Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na provedení důkazu výslechem žalobce, důkazu provedením webové stránky cibulka.com a spisů vedených u Okresního soudu v Liberci týkajících se půjček LTK. Důvodem zamítnutí je skutečnost, že z již provedených důkazních prostředků byl prokázán skutkový stav rozhodný pro rozhodnutí ve věci.

Soud se nejprve zabýval otázkou naléhavého právního zájmu, protože k úspěchu žaloby ve smyslu ustanovení § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen o.s.ř., je existence naléhavého právního zájmu základní podmínkou. Naléhavý právní zájem je dán v případě, že bez tohoto určení by bylo ohroženo právo žalobce, případně by se bez tohoto určení stalo právní postavení žalobce nejistým. Protože žalobce byl vyloučen ze spolku a bez ingerence soudu nemůže být toto rozhodnutí spolku zvráceno, je v tomto případě podmínka naléhavého právního zájmu splněna.

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že při rozhodování o vyloučení žalobce byla dodržena příslušná ustanovení stanov, o vyloučení rozhodl příslušný orgán sdružení, a to potřebnou většinou, byl vyčerpán opravný prostředek na úrovni spolku a taktéž byl naplněn důvod vyloučení. Důvod vyloučení byl přitom žalobcem uveden zcela konkrétně a nezaměnitelně tak, že žalobce článkem uveřejněným v Liberec deníku dne 16.3.2013 a na webových stránkách www.zbysekpanchartek.cz poškodil na veřejnosti dobré jméno žalovaného. Žalovaný ve svém rozhodnutí toto jednání považuje za porušení povinnosti člena žalovaného chovat se vůči němu čestně a svědomitě a zachovávat jeho vnitřní řád, tj. povinnost loajality.

Právo se sdružovat je zakotveno v čl. 20 Listiny základních práv a svobod a umožňuje každému se sdružovat ve spolcích s tím, že sdružení jsou oddělena od státu. V zákonné rovině byl základ právní úpravy sdružování upraven v zákoně o sdružování č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, a s účinností ode dne 1.1.2014 je zákonná úprava v ustanovení § 214 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Je nepochybné, že přezkoumávat rozhodnutí orgánu spolku může soud pouze při respektování principu spolkové autonomie, který je základním principem spolku vyplývajícím ze shora uvedené právní úpravy. Spolky jsou odděleny od státu, jejich činnost je autonomní, soud do ní nesmí zasahovat jinak, než na základě zákona, přičemž zásahy mají být co nejvíce omezené. Jestliže spolek je nenuceným svazkem založeným na principu dobrovolnosti, soud nezasahuje, a s ohledem na princip svobody sdružování ani nesmí zasahovat do běžné rozhodovací činnosti spolku. Soudní ochrana však nemůže být odepřena v případě, že dojde k významnému zásahu do práv člena, tedy jako v tomto případě při vyloučení žalobce ze spolku, a to i za situace, kdy

žalobce vstoupil do spolku (tehdy občanské sdružení) dobrovolně a měl by se v rámci vnitrospolkové demokracie podrobovat rozhodnutí spolkového orgánu.

Protože vyloučení žalobce ze spolku je nejpřísnějším sankčním opatřením vůči členu spolku, je nutno pečlivě zvažovat všechny skutečnosti, aby bylo možno na závěr o závažném porušení povinnosti členem spolku odůvodněně usuzovat a přijmout na jeho základě rozhodnutí o vyloučení souladné se zákonem, které by neporušovalo ústavní právo svobodně se sdružovat (čl. 20 odst. 1 LPS). Jestliže má být předmětem posouzení soudu, zda byl naplněn důvod pro vyloučení žalobce ze spolku, je třeba se primárně zabývat tím, zda v daném řízení existuje skutkově podložený důvod nutný pro vyloučení a jaká byla intenzita porušení povinnosti žalobce, neboť porušení musí být tak markantní, že jím byla činnost spolku narušena.

Soud se proto primárně zabýval tím, zda vůbec existuje samotný důvod vyloučení (článek vydaný v Liberec deníku) a jaká byla intenzita porušení povinnosti žalovaného, tedy, zda měl vůbec někdo možnost se s tímto článkem seznámit, a zejména, zda tento článek poškodil dobré jméno žalovaného s tím, že porušení mohlo mít za následek odliv sponzorů, zmenšení zájmu rodičů o umístění svých dětí do tenisové školy, obavy hráčů o svoji tenisovou budoucnost a ztrátu zájmu být členem klubu.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobcem napsaný článek byl dne 16.3.2013 uveřejněn v Liberec deníku, tedy ve veřejně distribuovaném periodiku, a proto se s ním mohli seznámit nejen členové klubu, ale také veřejnost. Samotná existence článku však důvodem pro vyloučení žalobce být nemůže, a je tak třeba se zabývat také obsahem článku a zjistit, jaký tento článek měl a mohl mít vliv na činnost spolku. Soud proto posoudil obsah článku a soustředil se zejména na zodpovězení otázky, zda obsah článku je porušením povinnosti loajality v takové intenzitě (fakticky porušením dobrého jména spolku), že to zakládá hrubé porušení povinnosti žalobce coby člena spolku. Jestliže je třeba zkoumat obsah článku z hlediska toho, zda jím byla porušena dobrá pověst spolku, je třeba si nejprve uvědomit, že porušit dobrou pověst lze obecně v případech, kdy by v článku byly uvedeny nepravdivé informace nebo pokud by pravdivá informace byla podána tak, že zkresluje skutečnost, či je natolik intimní, že by odporovala právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Žalobce přitom v článku uváděl skutková tvrzení i vlastní hodnotící úsudky. Co se týká skutkových tvrzení (otázka, zda byl či nebyl zastavován majetek klubu, jaká byla hodnota majetku klubu, zda existovaly půjčky, kdo prováděl výběrová řízení a dozor na stavbě tenisové haly, jaká byla cena stavby, zda bylo předáno účetnictví a zda bylo vedeno v souladu se zákonem nebo zda osoby ve vedení klubu byly vedeni jako agenti STB), tak tyto mohou být předmětem dokazování. Hodnotící soud žalobce (například hodnocení vedení spolku za předsednictví žalobce a poté) nijak dokazovat nelze, neboť vyjadřuje subjektivní názor žalobce na základě vlastních (subjektivních) kritérií. I hodnotící soud je však nutné zkoumat z toho hlediska, zda se zakládá na pravdivé informaci.

Soud proto posoudil pravdivost skutečností uváděných v článku, zda je forma jeho veřejné prezentace nutná a přiměřená, zda se jedná či nejedná o pouhou kritiku žalobce, která nemá za následek porušení primárních povinností žalobce, coby člena spolku, tedy zachovávat loajalitu vůči sdružení a svojí činností sledovat spolu s ostatními členy spolku shodný cíl, a tedy jaký vliv měl článek na činnost spolku a jaký vliv měl na členy klubu a vůči veřejnosti.

V předmětném článku jsou uváděna jednak pravdivá tvrzení, ale, jak vyplývá z výpovědí svědků, i nepřesná informace ohledně výše hodnoty majetku spolku a nepravdivé informace ohledně předání účetnictví i stavu účetnictví. Obsah článku pak vyvolal u členů klubu i ostatních čtenářů (nečlenů klubu) pochybnosti ohledně poměrů uvnitř spolku a o budoucí existenci spolku jako takového. [příjmení] mezi členy spolku totiž nebyly řešeny v rámci spolku, ale prostřednictvím veřejně distribuovaného periodika. Článek není ani pouhou reakcí na skutečnosti uváděné v článku sepsaném [jméno] [příjmení], neboť obsahuje i další tvrzení, o kterých se veřejnost a ani ostatní členové spolku nemohli dozvědět pouze z tohoto novinového článku. V článku byly

uváděny skutečnosti, například ohledně členství v STB, které, přestože byly pravdivé, nemají nic společného s předmětem činnosti spolku jako takového, a nemohou být tak pouhou kritikou spolku. I když nebylo prokázáno, že by zveřejnění článku mělo vliv na počet přijatých nových hráčů, bylo výsledky svědků prokázáno, že z důvodu vydání článku musely být veřejnosti, potencionálním hráčům i hráčům samotným vysvětlovány poměry uvnitř spolku, objasněno, proč jsou vedeny spory mezi žalobcem a ostatními členy, že tyto spory nebudou mít vliv na činnost spolku, a že určité skutečnosti v článku nejsou pravdivé (například svědkyně [jméno] [příjmení] uváděla, že byla lidmi dotazována na pravdivost článku s tím, že ohledně účetnictví a hodnoty majetku nebyly údaje pravdivé, a že tento článek „vrhl na spolek špatné světlo“).

Je tak zřejmé, že článek není jen kritikou spolku ve smyslu čl. III. bodu 4. stanov spolku, neboť z důvodu vydání článku došlo k nikoli nepodstatnému zásahu do vztahů uvnitř spolku a nepříznivě působil i vůči veřejnosti. Vydání článku proto, vzhledem k výše uvedenému, lze označit za závažné porušení povinností žalobce odůvodňující vyloučení žalobce ze spolku. Soudu proto nezbylo, než žalobu jako neúvodnou zamítnout v celém rozsahu.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalovanému, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 25.625,15 Kč. Tyto náklady představují náklady na zastoupení žalovaného advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 a § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2.500 Kč a paušální náhrada výdajů dle § 13 vyhlášky v částce 300 Kč za každý ze šesti úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, písemné vyjádření k žalobě, účast na jednání soudu dne 29.7.2015, sepsání odvolání, účast na jednání soudu dne 9.11.2016 a účast na jednání soudu dne 24.5.2017), celkem tedy odměna ve výši 15.000 Kč a náhrada výdajů ve výši 1.800 Kč. Dále je součástí nákladů právního zastoupení částka 1.200 Kč, která je náhradou za zmeškaný čas za 6 hodin strávených cestou z Prahy do Liberce a zpět dne 29.7.2015 a dne 24.5.2017 (§ 14 vyhl. č. 177/1996 Sb.), částka 1.619,93 Kč, která je náhradou za použití osobního motorového vozidla Škoda Fabia v souvislosti s cestou k jednání soudu z Prahy ze sídla právního zástupce žalovaného do Liberce k soudu a zpět dne 29.7.2015, tedy za ujetí vzdálenosti 218 km při průměrné spotřebě benzínu 6,8 l /100 km při ceně 35,90 Kč za jeden litr, ke které je nutné přičíst částku 3,70 Kč jako paušální sazbu náhrady za 1 km podle § 157 odst. 4 zákoníku práce a částkou 1.557,88 Kč, která je náhradou za použití osobního motorového vozidla Škoda Fabia v souvislosti s cestou k jednání soudu z Prahy ze sídla právního zástupce žalovaného do Liberce k soudu a zpět dne 24.5.2017, tedy za ujetí vzdálenosti 218 km při průměrné spotřebě nafty 6,8 l /100 km při ceně 29,5 Kč za jeden litr, ke které je nutné přičíst částku 3,90 Kč jako paušální sazbu náhrady za 1 km podle § 157 odst. 4 zákoníku práce. Daň z přidané hodnoty v sazbě 21% stanovená ze základu ve výši 21.177,81 Kč činí částku 4.447,34 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu Ústí nad Labem - pobočce Liberec, prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojitě vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnost uloženou mu tímto rozsudkem v uvedené lhůtě, může se žalovaný domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Liberec 2. června 2017

Mgr. Jan Uhlíř
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. května 2018.